

عنوان مقاله:

بررسی اثر محلول پاشی آهن و سطوح تنش کم آبیاری بر خصوصیات کمی و کیفی (Glycine max L) و شاخ صهای رشد سویا

محل انتشار:

نخستین همایش ملی کشاورزی مدرن و راه های توسعه آن در کشور (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

احمد محمدی مقدم - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرقدس

حمید مظفری - استادیار گروه زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرقدس

بهزاد ثانی - استادیار گروه زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرقدس

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر تنش قطع آبیاری در مراحل مختلف رشد و تاثیر محلول پاشی سولفات آهن در غلظتهای متفاوت بر اجزای عملکرد، عملکرد دانه، سرعت رشد گیاه و نیز خصوصیات کیفی دانه سویا آزمایشی بصورت اسپلیت پلات در قالب بلوکهای کامل تصادفی با سه تکرار در سال زراعی 1393 در مزرعه ای واقع در منطقه ورامین اجرا شد. عامل اصلی طرح تنش خشکی در سه سطح شامل آبیاری مطلوب، قطع آبیاری از زمان تشکیل گره چهارم تا پایان گلدهی و قطع آبیاری از زمان تشکیل نیام تا پایان دانه بندی و عامل فرعی طرح محلول پاشی آهن با سه سطح شامل محلول پاشی آب خالص، محلول پاشی آهن از منبع سولفات آهن با غلظت های 2 و 4 کیلوگرم در هکتار بود. بیشترین عملکرد دانه در این شرایط از تیمار شاهد (آبیاری مطلوب) و به میزان 3074/4 کیلوگرم در هکتار حاصل شد. قطع آبیاری از زمان تشکیل گره چهارم تا پایان گلدهی، سبب کاهش معنی دار عملکرد دانه و رسیدن آن به مطلوب) و به میزان 4/3074 کیلوگرم در هکتار حاصل شد که در مقایسه با شاهد، کاهش معادل 2/15% را نشان داد. میانگین عملکرد دانه از 2269/7 کیلوگرم در هکتار به ترتیب برای محلول پاشی سولفات آهن با غلظت 2 و 4 کیلوگرم در هکتار رسید. بنابراین محلول پاشی عنصر ریزمغذی آهن روش مدیریتی مناسبی جهت دستیابی به عملکرد بالا و ارتقای کیفیت دانه سویا می باشد.

کلمات کلیدی:

سویا، خشکی، محلول پاشی، آهن، پروتئین، روغن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/472340>

